

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 7 ພຶສພາ 2023 (05-07-2023)

ການລໍລວງໃຫ້ເອົາສິ່ງອື່ນກ່ອນພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ໃດທີ່ທ່ານຄິດເຫັນໄດ້ງ່າຍທີ່ຈະເວົ້າໂອ້ອວກ່ຽວກັບຜູ້ນັ້ນ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມຍິນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດມາຈາກການຍົກຍໍສັດເສີນພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເປົ່າເຂົາ (horn) ຂອງເຈົ້າເອງ, ແລ້ວໃຜຈະເປົ່າໃຫ້ເຈົ້າ? ພວກເຮົາຮູ້ສຶກດີໃຈເມື່ອເຮົາປະສົບຜົນສຳເລັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ. ກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດແລະປະສົບການດີໆເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາມັກຢາກບອກຄົນອື່ນ. ໜ້າເສັງດາຍໃນຂັ້ນຕອນບອກຄົນອື່ນນັ້ນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາມັກອ່ວ່າຍມາ “ແນມເບິ່ງຂ້ອຍ!” ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າຄຳດັ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນກໍສາມາດປັບມາຍົກຍໍຕົວເຮົາເອງ. ເວັບໄຊຂ່າວສານມວນຊົນມັກຈະປັບສິ່ງທີ່ເຂົາໂພສເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນຜູ້ນັ້ນດູດີ ແລະ ຍິ່ງຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບ “likes” ຍ້ອນຄຳທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າຫຼາຍເທົ່າໃດ ຄົນຜູ້ນັ້ນກໍຍິ່ງຮູ້ສຶກພູມໃຈຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ການຍົກຍໍຕົນເອງແມ່ນການຫຼອກລວງແລະຈະຫາຍໄປໃນພິບຕາ. ຈະມີຫຼັງເກີດຂຶ້ນຖ້າສິ່ງທີ່ໂພສເທື່ອໜ້າບໍ່ໄດ້ຮັບ “likes” ຫຼາຍ? ພວກເຮົາອາດຮູ້ສຶກຜ່າຍແພ້. ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກລໍລວງໃຈໃຫ້ຍົກຍໍພຣະອົງເອງໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ພຣະເຢຊູສົມຄວນແກ່ການສັດເສີນແລະການຍົກຍໍຈາກເຮົາແນ່ນອນ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສແວງຫາສິ່ງນັ້ນຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜນການຂອງພຣະບິດາ. ຂນະພວກເຮົາພິຈາລະນາເບິ່ງການທົດລອງຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາຈະພົບຄວາມຍິນດີມາພ້ອມກັບການຍົກຍໍພຣະເຈົ້າແທນທີ່ຈະຍົກຍໍຕົວເຮົາເອງ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ມັດທາຍ 4:8-11.

⁸ອີກເທື່ອໜຶ່ງພະຍາມານໄດ້ພາພຣະອົງຂຶ້ນເມືອເທິງພູສູງໆ ແລະໄດ້ສະແດງບັນດາຣາຊແຜ່ນດິນໃນໂລກ ທັງສາມຣາຊະອົງຂອງຣາຊແຜ່ນດິນເຫຼົ່ານັ້ນຊຶ່ງໃຫ້ພຣະອົງເຫັນ. ⁹ແລ້ວໄດ້ທຸນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານຈະຂາບລົງໄຫວ້ເຮົາ ເຮົາຈະເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ.” ¹⁰ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມັນວ່າ, “ຊາຕານເຮີຍ, ຈົ່ງໜີໄປເສັງເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, ‘ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ.’” ¹¹ແລ້ວພະຍາມານຈຶ່ງໜີຈາກພຣະອົງໄປ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີພວກເທວະດາມາປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຄຣິສະຕຽນສາມາດເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າຄືການດຳເນີນຊີວິດໃນການສະຖິດນຳຂອງພຣະຄຣິດໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກທຳນວາຍແລະໄດ້ສັນຍາຫຼາຍສະຕະວັດກ່ອນພຣະຄຣິດສະເດັດມາໃນໂລກ.

ໃຫ້ເຮົາເອົາສິ່ງນີ້ໄວ້ໃນໃຈຂນະທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງຊາຕານທົດລອງພຣະເຢຊູເທື່ອທີສາມ. ຊາຕານໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບພຣະອົງແລ້ວມາລໍລວງພຣະອົງ! ດັ່ງນັ້ນສິ່ງລໍລວງໃນນັ້ນແມ່ນຫຼັງ? ການລໍລວງນັ້ນຄື ພຣະເຢຊູຈະສາມາດຮັບແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ດຽວນີ້-ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລໍຊ້າແລະບໍ່ໄດ້ໄປທີ່ໄມ້ກາງແຂນທີ່ຫ້າງຕຽມໄວ້ສຳລັບພຣະອົງ. ຊາຕານສເນີທາງລັດ: ການປົກຄອງແລະສເວີຍຣາດຣາຊອານາຈັກໂດຍບໍ່ໄດ້ທົນທຸກທໍຣະມານຫຼັງເລີຍ.

ຊາຕານເຮັດສິ່ງນີ້ກັບເຮົາ. ມັນສເນີສິ່ງດີ-ທັງສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ສິ່ງດີ-ແຕ່ມັນຫຼອກເຮົາໃຫ້ຮັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃນທາງບາບ. ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັບຢູ່ໃນຄຳອຸປາມຂອງພຣະເຢຊູໃນເຮືອງລູກທີ່ເສ້ຍ (ລູກາ 15). ລູກຊາຍມີຊັບສົມບັດລໍຢູ່, ແຕ່ຍ້ອນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ລາວຈຶ່ງຢາກໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວຍົກຊັບສົມບັດໃຫ້ລາວທັນທີທັນໃດ. ພວກເຮົາມັກເອົາການໄຫວ້ພະທຽມຄວບຄູ່ກັບການນະມັສການຮູບທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍໄມ້ຫຼືໂລຫະ, ແຕ່ການໄຫວ້ພະທຽມເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາວາງສິ່ງອື່ນໄວ້ກ່ອນພຣະເຈົ້າ, ມັນແມ່ນຄວາມໄດ້ສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງຫຼາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສາມາດແມ້ກະທັ້ງເຮັດໃຫ້ສິ່ງດີເປັນພະທຽມເພາະວ່າ ເມື່ອເຮົາເອົາສິ່ງດີແລະວາງມັນກ່ອນພຣະເຈົ້າ, ມັນແມ່ນຢາກໄດ້ສິ່ງອື່ນຫຼາຍກວ່າຢາກໄດ້ພຣະເຈົ້າ-ແລະນັ້ນແມ່ນນິຍາມຂອງການໄຫວ້ພະທຽມ.

ແມ່ນຫຍັງແດ່ໃນວັນທຸກໆມື້ຂອງເຮົາທີ່ຊາຕານເອົາມາລໍລວງເຮົາຊຶ່ງເຮົາເກືອບຈະນະມັສການສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ?

ສຳລັບພຣະເຢຊູທີ່ຈະປົກຄອງຣາຊອານາຈັກແຜ່ນດິນໂລກເປັນສິ່ງທີ່ດີ, ແຕ່ການຕິດຕາມສິ່ງນັ້ນເໜືອການເຊື່ອຟັງພຣະບິດາເປັນສິ່ງທີ່ຜິດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິເສດສິ່ງນັ້ນ ແລະຕອບໂຕ້ດ້ວຍການເວົ້າຄວາມຈິງໃນພຣະບັນຍັດສອງ 6:13 ວ່າ: “ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ.” ຊາຕານທຳທຸຣະກິດກ່ຽວກັບການໄຫວ້ພະທຽມຢ່າງໜັກຫຼຸກວັນນີ້. ເປົ້າໝາຍຂອງມັນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເຮົາຂາບໄຫວ້ສິ່ງອື່ນຫຼາຍກວ່າຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າ. ມັນຢາກໃຫ້ເຮົາ “ກົມຂາບ” ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພາະວ່າມັນຢູ່ຫຼັງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາກົມລົງໄຫວ້ຜີຮ້າຍ. ໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາສິ່ງດີສາມສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແລະໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ໂຄຣົບ.

- **ເງິນ.** ເງິນບໍ່ແມ່ນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ “ການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ” (1 ຕມທ 1:10ກ). ຊາຕານໃຊ້ຄວາມຢາກໄດ້ເງິນຂອງເຮົາເພື່ອລໍເຮົາໃຫ້ກົມລົງຂາບມັນ.
- **ເຮືອງເພດ.** ເຮືອງເພດເປັນຂອງຂວັນທີ່ດີຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກແບບການແຕ່ງງານຮະຫວ່າງຊາຍຜູ້ນຶ່ງແລະຍິງຜູ້ນຶ່ງເປັນພັນທະສັນຍາຕລອດຊີວິດແມ່ນບ່ອນດຽວທີ່ຄວາມຕ້ອງການທາງເພດເປັນທີ່ພໍໃຈ. ຊາຕານມັກຈະລໍລວງເຮົາໃຫ້ພໍໃຈໃນການມີເພດສັມພັນນອກຄູ່ສົມຣົດຂອງເຮົາ.
- **ສິດອຳນາດ.** ສິດກຳແມ່ນຂອງປະທານທີ່ດີອີກຢ່າງນຶ່ງຈາກພຣະເຈົ້າ. ຊາຕານໃຊ້ສິດອຳນາດເພື່ອຈັດລະບຽບໃນໂລກນີ້, ແຕ່ເມື່ອເຮົາຖືສິດອຳນາດເພື່ອຄອບຄອງຄົນອື່ນ ແລະກອບໂກຍເອົາຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາມາເປັນຂອງຕົນເພື່ອປົນເປີຄວາມເຫັນແກ່ໄດ້ຂອງເຮົາເອງ, ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາຂອງປະທານທີ່ດີ ແລະຍົກເປັນພະເຈົ້າອົງນຶ່ງ.

ການຕອບໂຕ້ຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ການທົດລອງນີ້ຄວນເປັນການຕອບໂຕ້ຂອງເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນຄື: “ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ.”

2. ພະບັນຍັດສອງ 6:10-12.

¹⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຊົງສັນຍາແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານຄື ອັບຣາຮາມ ອີຊາກແລະຢາໂຄບວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງມອບແຜ່ນດິນຊຶ່ງມີທິວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຊຶ່ງທ່ານເອງບໍ່ໄດ້ສ້າງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ. ¹¹ໃນເຮືອນທັງຫລາຍກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍຂອງດີທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ທຳໄວ້ ມີນ້ຳສ້າງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຊຸດໄວ້ພ້ອມທັງມີສວນອະງຸ່ນ ແລະສວນໝາກກອກເທດທີ່ປູກຮຽບຮ້ອຍແລ້ວສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳພວກທ່ານເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແລ້ວກໍຈະມີອາຫານການກິນທຸກຢ່າງຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ¹²ແຕ່ພວກທ່ານຕ້ອງລະວັງໃຫ້ດີຈົ່ງຢ່າລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງນຳພວກທ່ານອອກຈາກເອຍິບບ່ອນຕົກເປັນທາດ.

ໃນຄຳເວົ້າຂອງ ຈອນ ແຄວວິນ, ຫົວໃຈຂອງເຮົາແມ່ນໂຮງງານຜລິດພະທຽມ. ພວກເຮົາຖືກລໍລວງໃຫ້ສືບຕໍ່ຜລິດພະທຽມບໍ່ຢຸດບໍ່ຢ່ອນ, ພອນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້: “ແຕ່ພວກທ່ານຕ້ອງລະວັງໃຫ້ດີ ຈົ່ງຢ່າລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງນຳພວກທ່ານອອກຈາກເອຍິບບ່ອນຕົກເປັນທາດ” (ຂໍ້ 12).

ນີ້ກໍແມ່ນການລໍລວງໃຈເໝືອນກັນ. ພວກເຮົາມັກຈະລົມພຣະເຈົ້າເມື່ອຊີວິດລາບລົ້ນດີ. ແລະເມື່ອເຫດຮ້າຍກະໜ່າ, ພວກເຮົາກໍຈະ ຫັນໜີໄປບ່ອນອື່ນກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າ. ແລ້ວ, ຖ້າເຮົາຈົດຈໍາໄດ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິ່ງດີທຸກຢ່າງ, ພວກເຮົາກໍຈະ ຫຼີກເວັ້ນຈາກການລໍລວງໃຈສແວງຫາສິ່ງອື່ນໆເພື່ອໃຫ້ອີ່ມໃຈ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນຈັດຫາໃຫ້ໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ.

ສໍາລັບຊາວອິສຣາເອນ, ພຣະເຈົ້າກໍາລັງຈະຖອກເທໃສ່ຊີວິດຂອງເຂົາໃຫ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິ່ງດີຫຼວງຫຼາຍ: ແຜ່ນດິນ, ເມືອງ, ເຮືອນ ອ່າງນໍ້າ, ສວນອະນຸ່ນ, ປ່າໝາກກອກເທດ. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນມີບົດບາດທີ່ຕ້ອງເຮັດ; ພວກເຂົາຕ້ອງຍິດແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ບັນ ພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາຄື: ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ.

ຂັ້ນຕອນຂອງການຍິດຄອງນີ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາແລະຈັດຫາສະຖານທີ່ ທີ່ຖືກ ສ້າງໄວ້ແລ້ວ, ເມືອງ, ສວນ, ແລະເຮືອນ-ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ແລະທໍາມາຫາກິນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມື່ອສິ່ງດີຕົກເປັນຂອງເຂົາ, ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນກັບພັຍອັນຕະຣາຍໃນການພັກຜ່ອນຢູ່ກັບຂອງເຫຼົ່ານີ້ ແລະຈະສູນເສັງການເພິ່ງພາແລະຂຶ້ນກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງ ປະທານທຸກສິ່ງນີ້ໃຫ້ເຂົາ.

ຄວາມຍາກລໍາບາກບໍ່ໄດ້ຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການເດີນກັບພຣະຄຣິດຄືກັບຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ. ເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ສະບາຍ, ພວກເຮົາກໍວາງ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວຂອງເຮົາລົງ. ພວກເຮົາເສີຍຊາ. ພວກເຮົາຄ່ອຍປ່ຽນການເພິ່ງພາຕົນເອງແລະເພິ່ງພາສິ່ງທີ່ພຣະອົງຫາໃຫ້ແທນການ ເພິ່ງພາພຣະອົງຜູ້ຈັດຫາໃຫ້ເຮົານັ້ນ.

ທາງຫຼີກເວັ້ນຈາກຄ່ອຍໝື່ນນີ້ແມ່ນເຮັດຄືໂມເຊຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄົນເຮັດ: ຈົ່ງຈໍາໄວ້! ໂມເຊໄດ້ຍົ້າເຕືອນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າພຣະ ເຈົ້າແມ່ນໃຜ: ພຣະອົງແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຕັ້ງຄໍາໝັ້ນສັນຍາກັບເຂົາ. ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ນໍາເຂົາອອກຈາກການເປັນທາດໃນເອ ຢິບແລະສູ່ອິສຣະພາບ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງບໍ່ລົມສິ່ງນີ້ຈັກເທື່ອ. ພວກເຮົາກໍເໝືອນກັນ ບໍ່ຄວນລົມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທໍາເພື່ອ ເຮົາໃນພຣະຄຣິດ ແລະພຣະອົງໄດ້ຈັດຫາທຸກສິ່ງເພື່ອຄວາມຍິນດີແລະຄວາມສນຸກສນານແກ່ເຮົາ.

ເປັນຄືແນວໃດໃນການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຮົາແຕ່ລະວັນ?

3. ພຣະບັນຍັດສອງ 6:13-15.

13 ໃຫ້ຢ່າເກງແລະຂາບໄຫວ້ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານອົງດຽວກັບທັງ ໃຫ້ສາບານ ໂດຍອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. *14* ຢ່າ ຂາບໄຫວ້ພະຂອງຊົນຊາດອື່ນໃດທີ່ຢູ່ອ້ອມແອ້ມທ່ານ. *15* ຖ້າພວກທ່ານທາກດີດ້ານຂາບໄຫວ້ພະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພຣະພິໂລດ ທ່ານຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະຈະທໍາລາຍພວກທ່ານຈົນໝົດສິ້ນ ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງຫວງແຫນພວກທ່ານ.

ການຫວງແຫນເປັນສິ່ງບໍ່ດີເວລາມັນສະທ້ອນການອາຄາດແຄ້ນຄົນອື່ນ. ແຕ່ມັນກໍເປັນຄຸນເໝືອນກັນເວລາມັນໝາຍເຖິງການປົກປ້ອງ ສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງທີ່ເປັນກັມສິດຂອງເຮົາໂດຍຊອມທັມ. ການຫວງແຫນເປັນການຕອບສນອງອັນຊອບທັມ. ເວລາໂມເຊບອກວ່າພຣະເຈົ້າ ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຫວງແຫນ, ແມ່ນເພິ່ນພັລນາເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຄືພວກທີ່ເຂົ້າມາສູ່ຄວາມສັມພັນ ກັບພຣະອົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າການຫວງແຫນຈະເປັນການຕອບສນອງທີ່ຊອບທັມກໍຕາມ ເມື່ອຄົນໃດຄົນນຶ່ງລັກເອົາຄູ່ຄອງຂອງຄົນອື່ນໄປ, ພຣະເຈົ້າກໍຫວງແຫນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ. ການສົມຣົດເປັນລັກສນະສໍາຄັນອັນນຶ່ງທີ່ພຣະຄັມພິໄຊສໍາລັບຄວາມສັມພັນຂອງ ພຣະເຈົ້າກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ແລະໃນການສົມຣົດນັ້ນພຣະເຈົ້າເປັນສາມິທີ່ສັດຊື່, ບໍ່ເຄີຍປົກຜ່ອງ, ພໍໃຈໝົດ. ໂດຍທາງກົງກັນ ຂ້າມ, ພວກເຮົາອາດເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ເປັນເຈົ້າສາວບໍ່ສັດຊື່. ຍ້ອນວ່າເຮົາເປັນເຈົ້າສາວຂອງພຣະອົງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຫວງແຫນພວກ ເຮົາ. ນັ້ນແມ່ນສິ່ງດີ! ໃນຂະນະທີ່ເຮົາສືບຕໍ່ຖືກລໍລວງໃຫ້ຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຕິດຕາມ “ຄົນຮັກ” ຂອງຄົນອື່ນ, ພຣະອົງຈະຕິດຕາມ ເຮົາໄປ. ພຣະອົງຈະບໍ່ປ່ອຍປະເຮົາເພາະວ່າເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງຈາກບົດຮຽນວັນນີ້ກ່ຽວກັບການຖືກທົດລອງ?

ທາງນຶ່ງທີ່ຈະເຂົ້າໃຈການທົດລອງແລະເປັນບາບ, ແມ່ນການຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຫາຄວາມພໍໃຈຈາກສິ່ງອື່ນ ຫຼືຄົນອື່ນ. ເວລາເຮົາ ຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຫາຄວາມພໍໃຈແລະຍິນດີທີ່ອື່ນ, ພຣະຄັ້ມພິເອີ້ນເຮົາວ່າ “ຄົນຫຼິ້ນຊູ້” (ຢກບ 4:4). ນີ້ແມ່ນການທົດລອງທີ່ຊາວ ອິສຣາເອນອາດປະເຊີນຂນະທີ່ເຂົາເຂົ້າໄປແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ: ພວກເຂົາອາດຖືກລໍ້ລວງໃຫ້ແລ່ນຕາມສິ່ງຂອງຝ່າຍໂລກຄືສິ່ງທີ່ ຄົນຕ່າງຊາດແລ່ນຕາມ. ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຈາກສິ່ງນີ້, ຄົນທັງຫຼາຍຖືກຊັກຊວນໃຫ້ເຮັດສາມສິ່ງ: ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ນະມັສການພຣະເຈົ້າ, ແລະສາບານໃນພຣະນາມພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ເວລາເຮົາໃຊ້ຊີວິດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າເອີ້ນເຮົາໃຫ້ດໍາເນີນຊີວິດ, ພວກເຮົາເຄີຍປະສົບຄວາມຍິນດີອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ຄວາມພໍໃຈບໍ່ໄດ້ມາ ຈາກການຕິດຕາມສິ່ງອື່ນທີ່ເຮົາຄິດວ່າຈະໃຫ້ພໍໃຈເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດເວົ້າວ່າ ບໍ່ ຕໍ່ການທົດລອງເພື່ອຂາບລົງຕໍ່ສິ່ງທີ່ຊາຕານແລະ ໂລກໂຍນໃສ່ເຮົາເມື່ອເຮົາຈົດຈໍາຄວາມຈິງຂໍ້ດຽວ: ຊີວິດທີ່ໃຊ້ໃນການນະມັສການແລະຍົກຍໍຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈະນໍາເຮົາສູ່ຄວາມ ພໍໃຈສເມີ.

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາຈະຊ່ວຍກັນເອົາພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບນຶ່ງຢ່າງໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມຍິນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດມາຈາກການຍົກຍໍສັຣເສິນພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເລືອກນຶ່ງການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງເປີດເຜີຍພະທຽມຂອງທ່ານ:** ຈົ່ງພິຈາລະນາບ່ອນໃດທີ່ທ່ານຫັນໜີ ເມື່ອປະສົບຄວາມຫຼັງຍາກ. ທ່ານຊອກຫາຄວາມພໍໃຈແລະ ຄວາມຍິນດີຢູ່ໃສ? ຈົ່ງບົ່ງບອກພະທຽມແລະຫັນໜີຈາກການເຊື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ເລືອກວາງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ເທົ່ານັ້ນ.
- **ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນ.** ຈົ່ງຂຽນຄໍາອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງຂອບຄຸນພຣະອົງສໍາລັບທຸກທາງທີ່ພຣະອົງທໍາງານໃນຊີວິດທ່ານ. ຈົ່ງ ຂອບຄຸນເຈາະຈົງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທໍາເພື່ອທ່ານ.
- **ຈົ່ງປະຊຸມກັນ.** ຈົ່ງປະຊຸມກັບຜູ້ເຊື່ອອື່ນໆນຶ່ງຫຼືສອງຄົນເພດດຽວກັນ ແລະລົມກັນຢ່າງເປີດເຜີຍຂົງເຂດທີ່ທ່ານອາດຖືກທົດລອງ ໃຫ້ທ່ານເບິ່ງຄົນອື່ນຫຼືສິ່ງອື່ນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງຕົກລົງຍືນຍົດນໍາກັນ ແລະອູ້ມຊູກັນໃນການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນນຶ່ງດຽວ ຂອງການເຂົ້າເຝົ້າແລະນະມັສການຂອງທ່ານ.

ການລໍ້ລວງໃຫ້ຍົກຍໍຕົວເຮົາເອງມີຢູ່ອ້ອມຮອບເຮົາ. ເນື້ອໜັງຂອງເຮົາບໍ່ຕ້ອງການຫຼາຍໃນທິດທາງນັ້ນ. ແຕ່ການຍົກຍໍຕົວເຮົາເອງມັນ ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເຮົາໃນຖານະເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ເຮົາສາຣະພາບຄວາມບາບນັ້ນແລະຍົກຍໍພຣະ ເຈົ້າແທນ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PSI